

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 31 Μαΐου 2026 - Τῆς Πεντηκοστῆς (Ἰωάν. ζ' 37-52, η' 12)

«Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν, καί Πνεύματος ἐπιδημίαν»

Ἐορτάζουμε τήν σημερινή Κυριακή τήν Πεντηκοστή, τήν κάθοδο δηλαδή τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τήν πραγματοποίηση τῆς ὑπόσχεσης πού εἶχε δώσει ὁ Κύριος στούς μαθητές Του καί τήν ἐκπλήρωση ὅτι θά λάβουμε τό Ἅγιο Πνεῦμα. Πενήντα λοιπόν ἡμέρες μετά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καί δέκα ἡμέρες μετά τήν Ἀνάληψή Του στούς οὐρανούς, ἦλθε ξαφνικά ἀπό τόν οὐρανό μια βοή, σάν φύσημα δυνατοῦ ἀνέμου καί γέμισε τό σπίτι ὅπου ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ Ἀπόστολοι, ἡ Θεοτόκος καί ἄλλοι πιστοί καί προσευχόταν.

Νά πῶς ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων μᾶς περιγράφει τήν ἔλευση τοῦ ἁγίου Πνεύματος. «Ὅταν συμπληρώθηκαν πενήντα ἡμέρες μετά τήν ἀνάσταση καί οἱ ἀπόστολοι ἦταν μαζεμένοι ὅλοι μέ μία σκέψη καί μία καρδιά, ξαφνικά ἀκούσθηκε ἀπό τόν οὐρανό ἕνας ἦχος, σάν καί νά φυσοῦσε δυνατός ἀέρας, καί γέμισε ὅλο τό σπίτι πού κάθονταν οἱ ἀπόστολοι. Καί εἶδαν νά μοιράζονται γλῶσσες σάν ἀπό φωτιά, καί μία-μία κάθισε ἐπάνω στόν καθέναν ἀπό αὐτούς, καί γέμισαν ὅλοι ἀπό ἅγιο Πνεῦμα καί ἄρχισαν νά μιλᾶνε διάφορες γλῶσσες...» Αὐτή εἶναι ἡ ἀδιάψευστη μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας πού μᾶς μιλάει γιά τό γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς, γιά τόν ἐρχομό δηλαδή τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Τό ἅγιον Πνεῦμα εἶναι τό τρίτο πρόσωπο τῆς ἁγίας Τριάδος, Θεός καί αὐτό, φῶς καί φωτός προϊόν, ἀτάγαθον καί πηγὴ ἀγαθότητος. Ὅλα δημιουργοῦνται ἐκ Πατρὸς, δι' Υἱοῦ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι. Τό ἅγιον Πνεῦμα συγκροτεῖ τόν θεσμό τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία, εἶναι ἔργο τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Πεντηκοστή καί Ἐκκλησία ἀλληλοσυνδέονται καί δέν μπορεῖ νά νοηθεῖ Πεντηκοστή χωρὶς τήν Ἐκκλησία οὔτε περισσότερο Ἐκκλησία χωρὶς τήν Πεντηκοστή, χωρὶς δηλαδή τήν παρουσία τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Γι' αυτό και μέσα στην Ἐκκλησία τά πάντα τεκοῦνται διά τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Αυτό μᾶς ἐνώνει διά τοῦ μυστηρίου τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος στό πανάγιο σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Τελεῖ ὅλα τά μυστήρια καί μᾶς ὀδηγεῖ «εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν». Εἶναι ὁ Παράκλητος, αὐτός δηλαδή πού μᾶς παρηγορεῖ, πού δέν μᾶς ἀφήνει μόνους. Αυτό μᾶς καθαρίζει ἀπό κάθε ἁμαρτία, μᾶς ἀγιάζει, μᾶς γεμίζει μέ τά χαρίσματά Του.

Τό ἅγιον Πνεῦμα, πού ἦλθε σάν φωτιά ἀπό τόν οὐρανό τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, αὐτό καίει καί καθαρίζει, φωτίζει καί στηρίζει, ἀναγεννᾷ καί σώζει. Τό ἅγιο Πνεῦμα, πού ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα καί πέμπεται ἀπό τόν Υἱό στόν κόσμο, ὅπως εἶναι ἡ ψυχή στόν ἄνθρωπο, ἔτσι καί αὐτό εἶναι ἡ ψυχή καί ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πηγή τῆς ἀγιωσύνης, ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα στήν Ἐκκλησία ἀλλά καί μέσα σέ ὅλο τόν κόσμο. Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποτέλεσε τήν βασική προϋπόθεση γιά τήν ἔλευση τοῦ ἁγίου Πνεύματος στόν κόσμο. Ἡ παρουσία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὑπῆρξε καρπός τῆς ἀρχιερατικῆς θυσίας καί τῆς μεσιτείας τοῦ Κυρίου μας ἀποτέλεσμα τῆς θριαμβευτικῆς Ἀναστάσεώς Του καί τῆς νίκης Του κατά τοῦ θανάτου.

Βρισκόμαστε τώρα στήν περίοδο αὐτή τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς παρουσίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος μέσα στήν Ἐκκλησία ἀλλά καί στόν καθένα ἀπό 'μᾶς. Ἀπολαμβάνουμε τά ἀγαθά τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Τά ἀγαθά αὐτά μᾶς προσφέρονται πλούσια μέ τήν χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τό Ὅποιο ζωογονεῖ ὅλη τήν Ἐκκλησία καί κάθε μέλος της χωριστά.

Νά εὐχαριστοῦμε ὀλόψυχα τό Πανάγιο Πνεῦμα, τόν ἀγαθό Παράκλητο, γιά τίς ἀνεκτίμητες δωρεές Του καί νά ἱκετεύουμε νά ἔρχεται καί νά μένει μέσα μας γιά νά μᾶς καθαρίζει καί νά μᾶς ἀγιάζει: **«Βασιλεῦ οὐράνιε Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας...ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν».**

Ἀμήν.